MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 187

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 martie 2026

SUMAR

Nr. — Pagina

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 500 din 21 octombrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (1) din Codul penal, cu referire la sintagma „obținerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției” 2–4

Decizia nr. 522 din 23 octombrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice 4–6

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

55/3.335. — Ordin al ministrului sănătății și al ministrului educației și cercetării, interimar, privind aprobarea modului de acordare a avizelor medicale pentru încadrarea și menținerea într-o funcție didactică, didactică auxiliară sau administrativă, precum și într-o funcție de conducere, de îndrumare și control în învățământul preuniversitar 7–10

303. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 179/2022 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor 205 „Declarație informativă privind impozitul reținut la sursă și câștigurile/pierderile din investiții, pe beneficiari de venit” și 207 „Declarație informativă privind impozitul reținut la sursă/impozitul suportat de plătitorul de venit/veniturile scutite, pe beneficiari de venit nerezidenți” 11

546. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 5.741/2024 pentru aprobarea metodologiilor privind avizarea înființării, desființării spitalelor private, precum și avizarea structurii organizatorice, reorganizării, schimbării sediului și a denumirilor spitalelor publice și private 12

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Decizia nr. 4 din 26 ianuarie 2026 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)..... 13–16

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 500
din 21 octombrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (1) din Codul penal, cu referire la sintagma „obținerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției”

Elena-Simina Tănăsescu — președinte
Asztalos Csaba-Ferenc — judecător
Mihai Busuioc — judecător
Cristian Deliorga — judecător
Dacian-Cosmin Dragoș — judecător
Dimitrie-Bogdan Licu — judecător
Laura-Iuliana Scântei — judecător
Gheorghe Stan — judecător
Mihaela Ionescu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (1) teza finală din Codul penal, excepție ridicată de George-Ciprian Sofia în Dosarul nr. 4.122/315/2018* al Judecătoriei Târgoviște și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.895D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, deciziile nr. 264 din 24 aprilie 2018 și nr. 704 din 28 octombrie 2021.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 26 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.122/315/2018*, **Judecătoria Târgoviște a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (1) teza finală din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de George-Ciprian Sofia într-o cauză în care acesta a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de proxenetism în forma continuată.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că nu poate fi reținută infracțiunea de proxenetism prin obținerea de foloase de pe urma practicării prostituției, dacă soția, majoră, fără a fi determinată și fără a i se înlesni de către soț, prin constrângere sau nu, practică prostituția în România ori în alt stat membru sau nu al Uniunii Europene, în care această activitate este autorizată legal. Invocă, pe de o parte, exercitarea dreptului său constituțional de opțiune liberă față de profesie sau față de felul muncii prestate, cu privire la care soțul ori statul nu poate interfera, precum și îndatorirea constituțională de a participa la nevoile financiare ale căsniciei și ale creșterii, educării și instruirii copiilor, iar, pe de altă parte, libertatea și dreptul de a folosi în mod liber veniturile rezultate din respectiva activitate, fără să fie stigmatizată în vreun fel și fără să compromită ori să arunce în sfera ilicitului penal persoana care „beneficiază” de aceste venituri, cu consimțământul soției — prostituată. Cu alte cuvinte, în viziunea autorului, norma penală criticată se află în coliziune cu dispozițiile Codului civil referitoare la relațiile de familie, incluzând drepturile și obligațiile reciproce ale soților, precum și obligația părinților de a-și întreține copiii.

6. **Judecătoria Târgoviște** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că susținerea autorului excepției privind încălcarea dreptului la muncă și a accesului liber al persoanei la o activitate economică, motivat de faptul că persoana care practică prostituția nu poate munci, respectiv nu își poate alege profesia în mod liber, nu poate fi reținută, având în vedere că infracțiunea de proxenetism nu impune, ca element material, exercitarea unei profesii legale într-un stat în care aceasta este permisă, fiecare ființă fiind liberă să acționeze din punctul de vedere al profesiei/meseriei. Proxenetul este autorul unei infracțiuni de sine stătătoare, neputând fi concepută activitatea sa drept o profesie, astfel încât să poată fi invocată încălcarea dreptului la muncă sau la desfășurarea unei activități economice. Consideră, totodată, că nu se poate reține susținerea potrivit căreia infracțiunea de proxenetism contravine principiului consacrat de către art. 48 din Legea fundamentală. Apreciază, în acest sens, că este nevoie de voința legiuitorului și de o modificare legislativă care să exprime această voință. Anterior unei astfel de modificări legislative, textul incriminării trebuie interpretat în litera și spiritul său. Reține că nici litera și nici spiritul legii nu exclud, în acest moment, soțul și concubinul din sfera subiectului activ al infracțiunii de proxenetism, iar incriminarea infracțiunii de proxenetism nu implică încălcarea dreptului la viață de familie, garantat de Constituție.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul** și **Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 213 alin. (1) teza finală din Codul penal. Prin notele scrise, autorul excepției de neconstituționalitate formulează critici cu privire la dispozițiile art. 213 alin. (1) teza finală din Codul penal, în

modalitatea obținerii de „foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției". Având în vedere motivele de neconstituționalitate formulate de autor, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 213 alin. (1) din Codul penal, cu referire la sintagma „obținerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției", având următorul conținut: *„(1) Determinarea sau înlesnirea practicării prostituției ori* ***obținerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției*** *de către una sau mai multe persoane se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi."*

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că normele penale criticate sunt contrare atât dispozițiilor constituționale ale art. 41 alin. (1) privind munca și protecția socială a muncii, ale art. 45 referitoare la libertatea economică și ale art. 48 alin. (1) privind familia, cât și prevederilor art. 15 referitoare la libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă și ale art. 16 privind libertatea de a desfășura o activitate comercială din Carta drepturilor fundamentale a Uniuni Europene.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 213 alin. (1) din Codul penal, cu referire la sintagma „obținerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției", au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la susțineri similare celor invocate în prezenta cauză, fiind pronunțată, în acest sens, Decizia nr. 704 din 28 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 41 din 13 ianuarie 2022, prin care excepția de neconstituționalitate a fost respinsă ca neîntemeiată.

13. În considerentele deciziei menționate anterior, la paragrafele 14-18, instanța de control constituțional a reținut că elementul material al laturii obiective a infracțiunii de proxenetism se poate realiza prin una dintre următoarele trei acțiuni distincte prevăzute de art. 213 alin. (1) din Codul penal, și anume determinarea practicării prostituției, înlesnirea practicării prostituției și obținerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției de către una sau mai multe persoane. Varianta-tip a infracțiunii reia varianta-tip a incriminării cu aceeași denumire marginală din art. 329 din vechiul Cod penal, cu unele modificări de ordin semantic realizate prin utilizarea unor termeni și sintagme noi, și anume „determinarea" în loc de „îndemnul", „obținerea de foloase patrimoniale" în loc de „tragerea de foloase", „una sau mai multe persoane" în loc de „o persoană" (cu referire la practicarea prostituției). Acțiunea de determinare reprezintă, în fapt, o instigare, în sensul art. 47 din noul Cod penal, iar acțiunea de înlesnire constituie, la rândul ei, o modalitate a complicității, potrivit art. 48 din același cod, cu diferența majoră față de vechea reglementare că fapta determinată sau înlesnită, și anume prostituția — care era incriminată în art. 328 din Codul penal din 1969 —, nu mai reprezintă infracțiune potrivit noii legislații. Așadar, faptele de participare la prostituție sub forma instigării sau complicității sunt incriminate distinct ca fapte autonome în raport cu care ar putea exista acte distincte de participație. În completare, „obținerea de foloase patrimoniale" este reglementată atât ca scop al infracțiunii de proxenetism, cât și ca modalitate distinctă de săvârșire a infracțiunii.

14. În aceste condiții, Curtea a constatat că rațiuni de politică penală — referitoare la asigurarea protecției persoanelor vulnerabile față de faptele de exploatare a acestora prin practicarea prostituției — au impus legiuitorului să incrimineze, în continuare, proxenetismul, atât în modalitățile normative simple de la art. 213 alin. (1) din noul Cod penal, cât și în modalitățile agravate reglementate la alin. (2) și (3) ale aceluiași articol, valoarea socială ocrotită fiind diferită față de cea avută în vedere de Codul penal anterior. Astfel, Codul penal din 1969 prevedea infracțiunea de proxenetism în titlul IX din Partea specială — „Infracțiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială", la capitolul IV — „Alte infracțiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială", în timp ce în noul Cod penal incriminarea faptei de proxenetism a fost adusă în titlul destinat protecției persoanei, care este titlul I din partea specială a Codului penal — „Infracțiuni contra persoanei", printre infracțiunile care se referă la exploatarea persoanelor vulnerabile, având reglementarea în capitolul VII — „Traficul și exploatarea persoanelor vulnerabile" (în acest sens este Decizia nr. 874 din 15 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 7 martie 2016).

15. Pornind de la grupul de infracțiuni în cadrul căruia a fost inclusă fapta de proxenetism în noul Cod penal, Curtea a constatat că obiectul juridic principal al acestei infracțiuni constă în relațiile sociale referitoare la atributele fundamentale ale persoanei, relații care presupun procurarea mijloacelor de existență prin muncă, în condiții de respect pentru regulile de morală și de asigurare a demnității umane, cu excluderea oricăror acte de dobândire a unor foloase patrimoniale din practicarea prostituției de către o altă persoană.

16. În aceste condiții, Curtea a constatat că sunt neavenite susținerile autorului excepției potrivit cărora norma penală criticată se află în coliziune cu dispozițiile Codului civil referitoare la relațiile de familie, incluzând drepturile și obligațiile reciproce ale soților, precum și obligația părinților de a-și întreține copiii, în condițiile în care valoarea socială protejată de legiuitor prin incriminarea infracțiunii de proxenetism este tocmai apărarea bunelor moravuri în relațiile de conviețuire socială, incluzând relațiile de familie, și asigurarea licită a mijloacelor de existență. De altfel, Curtea a observat că scopul căsătoriei este declarat, în mod expres, în alin. (2) al art. 259 din Codul civil, acesta fiind întemeierea unei familii. Uniunea se realizează prin consimțământul celor care se căsătoresc și, odată realizată, ea este reglementată de normele legale în materie, așa încât Curtea a reținut că susținerile potrivit cărora normele penale criticate aduc atingere dispozițiilor referitoare la viața intimă, familială și privată din Legea fundamentală sunt neîntemeiate.

17. Totodată, Curtea a constatat că subiectul activ al infracțiunii de proxenetism nu este calificat, putând fi orice persoană care îndeplinește condițiile generale ale răspunderii penale, inclusiv un membru de familie (de pildă, soțul persoanei care practică prostituția), și care obține foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției, în condițiile în care legiuitorul nu a exclus aceste persoane din sfera ilicitului penal în materia săvârșirii infracțiunii de proxenetism. De altfel, atunci când legiuitorul a dorit protejarea relațiilor de familie în detrimentul tragerii la răspundere penală a persoanelor care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală, a reglementat cauze speciale de nepedepsire, aspect ce nu se regăsește în cazul infracțiunii de proxenetism.

18. Curtea a constatat, totodată, că norma penală criticată este reglementată cu suficientă claritate și precizie, interpretarea ei în ansamblul actului normativ din care face parte relevând cu claritate voința legiuitorului. De asemenea, câtă vreme norma penală criticată nu operează nicio distincție între subiectele de drept supuse incidenței sale, Curtea a reținut că susținerea pretinsului său caracter discriminatoriu este lipsită de temei și nu poate fi primită. În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin textul de lege criticat, a dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție, Curtea a reținut că acestea nu sunt aplicabile în prezenta cauză, întrucât prevederile legale supuse controlului de constituționalitate constituie norme de drept penal substanțial, iar standardele dreptului la un proces echitabil se asigură prin dispozițiile dreptului procesual penal. Totodată, Curtea a constatat că dispozițiile constituționale privind libera circulație nu sunt incidente în cauză.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de

respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 704 din 28 octombrie 2021, precitate, Curtea nu poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 48 alin. (1) privind familia, iar dispozițiile art. 41 alin. (1) privind munca și protecția socială a muncii și ale art. 45 referitoare la libertatea economică din Constituție, precum și prevederile art. 15 referitoare la libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă și ale art. 16 privind libertatea de a desfășura o activitate comercială din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu au incidență în cauză.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

C U R T E A C O N S T I T U Ț I O N A L Ă

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de George-Ciprian Sofia în Dosarul nr. 4.122/315/2018* al Judecătoriei Târgoviște și constată că dispozițiile art. 213 alin. (1) din Codul penal, cu referire la sintagma „obținerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției”, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Târgoviște și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 522
din 23 octombrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Oana Duță	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice: secțiunea 4 — art. 17 alin. (2) și secțiunea 6 — art. 22, excepție ridicată de Claudiu Ștefan Țăndăreanu în Dosarul nr. 9.428/2/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.996D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens invocă jurisprudența Curții Constituționale în materia analizată, respectiv cea a salarizării personalului plătit din fonduri publice.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.428/2/2017/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice: secțiunea 4 — art. 17 alin. (2) și secțiunea 6 — art. 22**. Excepția a fost ridicată de Claudiu Ștefan Țăndăreanu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de recurs formulate de autor împotriva unei sentințe civile prin care i-a fost respinsă cererea de anulare a unui act administrativ.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că prin procedura de adoptare a dispozițiilor

legale criticate a fost încălcat principiul bicameralismului, întrucât între formele legii adoptate de cele două Camere ale Parlamentului există o deosebire majoră de conținut juridic, acestea având, totodată, o configurație semnificativ diferită, diferențe care nu se limitează numai la soluții legislative din cuprinsul Legii-cadru nr. 153/2017, pe care prima Cameră nu le-a analizat, ci vizează și instituirea unei forme de salarizare a specialiștilor IT — care nu constituia obiectul de reglementare al legii criticate în forma sa inițială (neexistând o grilă de salarizare a specialiștilor IT în forma adoptată de Senat). Astfel, în ceea ce privește reglementarea specialiștilor IT, se constată că în Camera decizională s-a produs o schimbare de esență, contrară sublinierii exprese realizate în expunerea de motive (care propunea majorarea salariilor întregului personal plătit din fonduri publice), modificare ce vizează reducerea drastică a nivelului de salarizare a specialiștilor IT, spre deosebire de restul salariilor personalului plătit din fonduri publice, chiar de întreg personalul din domeniul justiției. În susținerea excepției, autorul invocă jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a reținut încălcarea principiului bicameralismului.

6. În ceea ce privește încălcarea art. 111 alin. (1) și a art. 138 alin. (5) din Constituție, autorul excepției susține că forma adoptată de Camera Deputaților modifică și completează proiectul votat de Senat, prin adoptarea unei grile de salarizare pentru specialiștii IT, ceea ce generează cheltuieli din fonduri publice, cheltuieli pentru care nu a fost indicată sursa de finanțare, și nici nu a fost prezentat impactul bugetar al acestor modificări legislative.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul** și **Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, dispozițiile din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice: secțiunea 4 — art. 17 alin. (2) și secțiunea 6 — art. 22. Însă, potrivit notelor autorului excepției, depuse în motivarea criticilor de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017.

12. Prevederile criticate au următorul conținut:

— Art. 17 alin. (2) din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017: „*Salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate și conex din cadrul judecătoriilor și al parchetelor de pe lângă acestea sunt cele prevăzute în prezenta anexă la cap. II și III.*”;

— Art. 22 din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017:

„(1) Salariile de bază pentru specialiștii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al celorlalte parchete, sunt prevăzute în prezenta anexă la cap. I lit. B nr. crt. 4.

(2) Specialiștii prevăzuți la alin. (1) beneficiază și de celelalte drepturi salariale prevăzute de lege pentru categoria profesională din care fac parte, după caz, cu excepția elementelor salariale care compun salariul de bază stabilit pentru categoriile profesionale din care fac parte.

(3) Salariul de bază se stabilește potrivit prezentei anexe, cap. I lit. A nr. crt. 6 pentru agenții de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și cap. I lit. B nr. crt. 4 pentru ofițerii de poliție judiciară. Șefii de birou din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază de indemnizația de încadrare corespunzătoare funcției de prim-procuror adjunct din cadrul parchetului de pe lângă judecătorie, iar șefii de serviciu de indemnizația de încadrare corespunzătoare funcției de prim-procuror în cadrul parchetului de pe lângă judecătorie. Ofițerii și agenții de poliție judiciară din Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază de drepturile prevăzute în prezenta anexă. Specialiștii prevăzuți la alin. (1) beneficiază și de prevederile art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Indemnizațiile de încadrare sau salariile de bază, precum și alte drepturi salariale ale personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se stabilesc de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, respectiv al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, potrivit legii.”

13. Autorul excepției apreciază că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 61 alin. (2) privind structura Parlamentului, ale art. 75 cu privire la sesizarea Camerelor, ale art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului și ale art. 138 alin. (5) referitoare la bugetul public național.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici similare. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 290 din 28 mai 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 862 din 28 august 2024, Decizia nr. 101 din 16 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 22 august 2023, Decizia nr. 283 din 27 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 12 iulie 2021, Decizia nr. 521 din 30 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 946 din 15 octombrie 2020, precum și Decizia nr. 710 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 28 ianuarie 2021, prin care au fost respinse, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate invocate.

15. Astfel, în ceea ce privește principiul bicameralismului, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 521 din 30 iunie 2020, precitată, paragraful 36, că există două criterii esențiale pentru a constata încălcarea principiului bicameralismului: existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere și existența unei configurații semnificativ diferite între aceste forme. Doar întrunirea simultană a acestor condiții poate conduce la constatarea unei încălcări a Constituției, întrucât numai astfel se poate aprecia că prima Cameră a fost „eliminată, în fapt, din procesul legislativ", iar Camera decizională a fost plasată pe o poziție privilegiată.

16. Prin Decizia nr. 521 din 30 iunie 2020, paragraful 38, Curtea a subliniat că principiul bicameralismului nu presupune identitatea soluțiilor legislative între Camere, Camera decizională având posibilitatea să modifice forma adoptată de Camera de reflecție, cu condiția să nu fie schimbat obiectul esențial al reglementării. Negarea acestei libertăți ar echivala cu golirea de conținut a rolului constituțional al Camerei decizionale și ar conduce la un „veritabil mimetism", incompatibil cu logica unui Parlament bicameral.

17. Aplicând aceste criterii la situația de fapt, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 101 din 16 martie 2023, precitată, paragrafele 20 și 21, că, în ceea ce privește Legea-cadru nr. 153/2017 deși au existat diferențe între forma adoptată de Senat și cea adoptată de Camera Deputaților în privința salarizării specialiștilor IT, acestea nu au constituit deosebiri majore de conținut juridic și nu au dat naștere unei configurații normative semnificativ diferite. Obiectul de reglementare a rămas același — salarizarea personalului plătit din fonduri publice —, astfel încât dispozițiile art. 61 și 75 din Constituție nu au fost încălcate.

18. Această jurisprudență se coroborează cu soluțiile anterioare ale Curții prin care au fost respinse critici similare. Astfel, Curtea a reținut prin Decizia nr. 521 din 30 iunie 2020 că nu orice diferență între formele adoptate de cele două Camere echivalează cu încălcarea principiului bicameralismului, ci numai acele diferențe care modifică obiectul reglementării sau concepția de ansamblu a legii. În același sens, Curtea a reținut, prin paragraful 39 al Deciziei nr. 704 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 1 februarie 2021, că adaptările operate de Camera decizională sunt permise și firești într-un proces legislativ, atât timp cât nu alterează substanța reglementării. Tot astfel, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 82 din 3 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 478 din 13 mai 2022, paragraful 15, că principiul bicameralismului este respectat atunci când forma adoptată de Camera decizională nu modifică substanțial obiectul de reglementare, scopul urmărit de legiuitor sau configurația propunerii legislative.

19. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 111 alin. (1) din Constituție, prin Decizia nr. 101 din 16 martie 2023, paragraful 22, Curtea a statuat că obligația de informare a Parlamentului de către Guvern este impusă numai în situația în care inițiativa legislativă afectează prevederile bugetului de stat. În cauza analizată, s-a constatat că Senatul a solicitat punctul de vedere al Guvernului, iar acesta a transmis un document oficial cuprinzând inclusiv analiza impactului bugetar, motiv pentru care obligația constituțională de colaborare a fost respectată.

20. Cu privire la critica raportată la art. 138 alin. (5) din Constituție, prin Decizia nr. 101 din 16 martie 2023, paragrafele 24-26, Curtea a constatat că Legea-cadru nr. 153/2017 instituie un sistem unitar de salarizare finanțat din bugetul general consolidat al statului, ceea ce înseamnă că sursa de finanțare este determinată. De asemenea, Curtea a reținut că aprecierea caracterului suficient al resurselor financiare nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci una de oportunitate politică, aparținând relației dintre Parlament și Guvern. Mai mult, s-a constatat că grila de salarizare aplicată specialiștilor IT a avut ca efect reducerea cheltuielilor bugetare, contrazicând astfel susținerile autorului excepției.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Claudiu Ștefan Țăndăreanu în Dosarul nr. 9.428/2/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 octombrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Oana Duță

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 55 din 15 ianuarie 2026

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
Nr. 3.335 din 26 februarie 2026

ORDIN
privind aprobarea modului de acordare a avizelor medicale pentru încadrarea și menținerea într-o funcție didactică, didactică auxiliară sau administrativă, precum și într-o funcție de conducere, de îndrumare și control în învățământul preuniversitar

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății nr. 55R din 15.01.2026,

având în vedere prevederile art. 168 alin. (1)-(5) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și **ministrul educației și cercetării, interimar,** emit prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Înscrierea la concursul pentru ocuparea unei funcții didactice, didactice auxiliare sau administrative, precum și a unei funcții de conducere, de îndrumare și control în învățământul preuniversitar este condiționată de prezentarea certificatului medical emis de medicul specialist de medicina muncii.

(2) Emiterea certificatului medical prevăzut la alin. (1) se realizează în baza avizului medicului specialist psihiatru, a adeverinței medicale eliberate de medicul de familie și a consultației specifice de medicina muncii, care include anamneza medicală, anamneza profesională și examen clinic.

Art. 2. — Se aprobă modelul de certificat medical eliberat de medicul specialist de medicina muncii, necesar pentru înscrierea la concursul pentru ocuparea unei funcții didactice, didactice auxiliare sau administrative, precum și a unei funcții de conducere, de îndrumare și control în învățământul preuniversitar, prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Se aprobă modelul de aviz medical eliberat de medicul specialist psihiatru, prevăzut în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — (1) La evaluarea medicală pentru înscrierea la concurs, respectiv încadrarea într-o funcție didactică, didactică auxiliară sau administrativă, precum și într-o funcție de conducere, de îndrumare și control în învățământul preuniversitar, medicul specialist de medicina muncii poate solicita o examinare medicală de specialitate suplimentară, în baza scrisorii medicale prevăzute în anexa nr. 3 care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Baremul medical cu afecțiunile care constituie contraindicații relative pentru înscrierea la concursul pentru ocuparea unei funcții didactice, didactice auxiliare sau administrative, precum și a unei funcții de conducere, de îndrumare și control în învățământul preuniversitar este prevăzut în anexa nr. 4 care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) În baza baremului prevăzut la alin. (2), medicul specialist de medicina muncii emite certificatul medical care dovedește îndeplinirea condiției de a fi apt din punct de vedere medical, cu respectarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 355/2007 privind supravegherea sănătății lucrătorilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — (1) Menținerea într-o funcție didactică, didactică auxiliară sau administrativă, precum și într-o funcție de conducere, de îndrumare și control în învățământul preuniversitar este condiționată de:

a) evaluarea medicală anuală de către medicul de medicina muncii care asigură servicii medicale de medicina muncii unității/instituției de învățământ preuniversitar, conform prevederilor pct. 2 lit. c) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 355/2007, cu modificările și completările ulterioare, pentru stabilirea aptitudinii consemnate în fișa de aptitudine;

b) evaluarea medicală la un interval de 4 ani, care va include și evaluarea capacității psihice.

(2) Intervalul de evaluare medicală prevăzut la alin. (1) lit. b) poate fi mai mic, dacă medicul de medicina muncii constată modificări psihocomportamentale.

(3) Modalitatea de evaluare a capacității psihice se stabilește de medicul de medicina muncii în funcție de antecedentele personale patologice ale persoanei evaluate și de propriile constatări din cadrul examenelor medicale periodice, precum și la solicitarea persoanei sau a angajatorului, potrivit competențelor legale.

(4) Evaluarea medicală prevăzută la alin. (1) lit. b), realizată la patru ani, nu va suplini pentru anul respectiv și evaluarea medicală pentru confirmarea anuală a aptitudinii în muncă, prevăzută la alin. (1) lit. a).

Art. 6. — (1) În situația în care se constată modificări psihocomportamentale la personalul angajat într-o funcție didactică, didactică auxiliară sau administrativă, precum și într-o funcție de conducere, de îndrumare și control în învățământul preuniversitar, instituția/unitatea poate solicita un nou examen medical, prin hotărâre a consiliului de administrație, la sesizarea oricărui factor implicat în procesul educațional.

(2) Evaluarea capacității psihice a personalului didactic de predare, de conducere, de îndrumare și control, a personalului didactic auxiliar și administrativ se realizează în cadrul unităților sanitare autorizate, de către medici confirmați în specialitatea psihiatrie, la solicitarea medicului specialist de medicina muncii.

(3) Rezultatul evaluării capacității psihice se consemnează în fișa prevăzută în anexa nr. 5 care face parte integrantă din prezentul ordin. Personalul prevăzut la alin. (2) are obligația de a se prezenta, în termenul stabilit, la medicul specialist de medicina muncii care a dispus efectuarea evaluării, în vederea luării în evidență a rezultatului examinării.

(4) Personalul prevăzut la alin. (2) care se consideră nedreptățit de rezultatul evaluării capacității psihice poate solicita reevaluarea acesteia, în termen de 7 zile lucrătoare de la data primirii rezultatului consemnat în fișa de evaluare prevăzută în anexa nr. 5, cu notificarea în acest sens a medicului de medicina muncii.

(5) Reevaluarea prevăzută la alin. (4), prin care se analizează și se stabilesc situațiile de inaptitudine profesională de natură psihocomportamentală, se realizează de către o comisie constituită la nivel județean/al municipiului București

prin decizie a directorului direcției de sănătate publică, alcătuită din 3-5 membri, precum: medici primari sau specialiști psihiatri, psihologi și un medic de medicina muncii.

(6) Personalul prevăzut la alin. (2) va suporta costurile generate de realizarea expertizei capacității de muncă în domeniul educației de către comisia prevăzută la alin. (5).

Art. 7. — (1) În cazul în care, în urma evaluării psihice efectuate, se constată o tulburare psihică, medicul de medicina muncii are obligația să recomande măsuri suplimentare de protejare a sănătății personalului didactic de predare, de conducere, de îndrumare și control, a personalului didactic auxiliar și administrativ și de adaptare a sarcinilor profesionale la locul de muncă.

(2) Personalul didactic de predare, de conducere, de îndrumare și control, precum și personalul didactic auxiliar și administrativ diagnosticat cu tulburări psihice are următoarele obligații:

a) să informeze medicul de medicina muncii privind diagnosticul, starea sa de sănătate și tratamentul de specialitate prescris;

b) să se prezinte la examinările medicale de specialitate conform programării;

c) să respecte tratamentul de specialitate prescris de medicul specialist psihiatru;

d) să respecte recomandările medicului de medicina muncii.

Art. 8. — Refuzul personalului didactic de predare, de conducere, de îndrumare și control, al personalului didactic auxiliar și administrativ de a se prezenta la controlul medical, în condițiile prezentului ordin, constituie abatere disciplinară gravă.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru-Florin Rogobete

p. Ministrul educației și cercetării, interimar,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

ANEXA Nr. 1

Model de certificat medical pentru înscrierea la concursul pentru ocuparea unei funcții didactice, didactice auxiliare sau administrative, precum și a unei funcții de conducere, de îndrumare și control în învățământul preuniversitar

Județul ……..
Localitatea ……...
Unitatea medicală ……..
Telefon ……., e-mail ……..

CERTIFICAT MEDICAL — MEDICINA MUNCII

Certific că domnul/doamna …….....……, CNP ……....., a fost examinat(ă) și este apt(ă) ☐/inapt(ă) ☐ din punct de vedere medical pentru exercitarea funcției:

☐ didactice
☐ didactice auxiliare
☐ administrative
☐ de conducere
☐ de îndrumare și control
în învățământul preuniversitar.

Data: .....
Semnătura și parafa medicului de medicina muncii: .....

ANEXA Nr. 2

Model de aviz medical eliberat de medicul psihiatru
Județul ……..
Localitatea ……...
Unitatea medicală ……..
Telefon ……..

AVIZ — PSIHIATRIE

Subsemnatul, dr. ……..…….....……..……, medic psihiatru, avizez că domnul/doamna ……..……..……, CNP ……....., prezintă ☐/nu prezintă ☐ tulburări psihice care să contraindice exercitarea funcției:

☐ didactice
☐ didactice auxiliare
☐ administrative
☐ de conducere
☐ de îndrumare și control
în învățământul preuniversitar.

Afecțiuni neuropsihice	DA*	NU*
Tulburări psihice organice		
Tulburări psihice și de comportament induse de consumul de alcool și substanțe psihoactive		
Schizofrenie, tulburări schizoafective și delirante		
Tulburări afective bipolare		
Tulburări depresive — forme severe		
Tulburări disociative		
Tulburări de personalitate		
Tulburări fobic-anxioase — forme severe		
Tulburări obsesiv-compulsive — forme severe		

* Se completează obligatoriu.

Data: .....
Semnătura și parafa: .....

Semnătură,
.....
(medic specialist psihiatrie)

ANEXA Nr. 3

Model de scrisoare medicală
Județul ……..
Localitatea ……...
Unitatea medicală ……..
Telefon ……..

S C R I S O A R E M E D I C A L Ă

Către: [specialitatea medicală solicitată]

Vă rugăm să îl/o evaluați medical pe domnul/doamna ....., CNP ....., pentru completarea avizului de aptitudine în vederea exercitării funcției:
☐ didactice
☐ didactice auxiliare
☐ administrative
☐ de conducere
☐ de îndrumare și control
în învățământul preuniversitar.

Data: .....
Semnătura medicului de medicina muncii: .....

ANEXA Nr. 4

B A R E M U L M E D I C A L
cu afecțiunile care constituie contraindicații relative pentru înscrierea la concursul pentru ocuparea unei funcții didactice, didactice auxiliare sau administrative, precum și a unei funcții de conducere, de îndrumare și control în învățământul preuniversitar

Nr.	Denumirea bolilor	Categoria
	I. **Boli ale aparatului respirator**	
1.	Tuberculoză pulmonară activă	Inapt (până la vindecare)
	II. **Tulburări psihice și de comportament**	
2.	Tulburări psihice organice	Inapt
3.	Tulburări psihice și de comportament induse de consumul de alcool și substanțe psihoactive	Inapt
4.	Schizofrenie, tulburări schizo-afective și delirante	Inapt

Nr.	Denumirea bolilor	Categoria
5.	Tulburări afective bipolare	Inapt
6.	Tulburări depresive — forme severe	Inapt (până la remisie)
7.	Tulburări fobic/anxioase — forme severe	Inapt (până la remisie)
8.	Tulburări obsesiv-compulsive — forme severe	Inapt (până la remisie)
9.	Tulburări disociative	Inapt
10.	Tulburări de personalitate	Inapt
	III. **Boli ORL**	
11.	Diplegie recurențială (paralizia corzii vocale în abducție sau adducție)	Inapt
12.	Laringectomie totală (cu traheostomă permanentă și lipsa erigmofonației, butonului fonator laringofonului)	Inapt
13.	Afectarea semnificativă a capacității fonatorii (rinolalie deschisă, disfonii și distonii laringiene irecuperabile prin tratament foniatric/medicamentos)	Inapt
14.	Stare de traheostomie permanentă, indiferent de etiologie, cu afectarea fonației și fără posibilitatea unei protezări fonatorii adecvate	Inapt
	IV. **Boli oftalmologice**	
15.	Diplopie	Inapt
	V. **Boli ale sistemului nervos**	
16.	Epilepsie rezistentă la tratament	Inapt
17.	Afazie și disartrie	Inapt

ANEXA Nr. 5

F I Ș A D E E V A L U A R E A C A P A C I T Ă Ț I I P S I H I C E
pentru exercitarea unei funcții didactice, didactice auxiliare și administrative, precum și a unei funcții de conducere, de îndrumare și control în învățământul preuniversitar

Județul ……..
Localitatea ……...
Unitatea medicală ……..
Telefon ……., e-mail ……..
Nr. …….. data ……

REZULTAT CONSULT PSIHIATRIE:

Domnul/Doamna.....
prezintă ☐/nu prezintă ☐ afecțiuni neuropsihice prevăzute în baremul medical cu afecțiunile care constituie contraindicații pentru exercitarea funcției:
☐ didactice
☐ didactice auxiliare
☐ administrative
☐ de conducere
☐ de îndrumare și control
în învățământul preuniversitar.

Precizați afecțiunea neuropsihică: .....
.....
.....

Poate ☐/Nu poate ☐ exercita funcția:
☐ didactică
☐ didactică auxiliară
☐ administrativă
☐ de conducere
☐ de îndrumare și control
în învățământul preuniversitar.

Semnătură,
.....
(medic specialist psihiatrie)

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

O R D I N
privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 179/2022 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor 205 „Declarație informativă privind impozitul reținut la sursă și câștigurile/pierderile din investiții, pe beneficiari de venit” și 207 „Declarație informativă privind impozitul reținut la sursă/impozitul suportat de plătitorul de venit/veniturile scutite, pe beneficiari de venit nerezidenți”

Având în vedere dispozițiile art. 111 alin. (6^4)-(6^6) și art. 132 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizul conform al Ministerului Finanțelor comunicat prin Adresa nr. 795.176 din data de 2.03.2026,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — În anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 179/2022 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor 205 „Declarație informativă privind impozitul reținut la sursă și câștigurile/pierderile din investiții, pe beneficiari de venit” și 207 „Declarație informativă privind impozitul reținut la sursă/impozitul suportat de plătitorul de venit/veniturile scutite, pe beneficiari de venit nerezidenți”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 10 februarie 2022, cu modificările și completările ulterioare, instrucțiunile privind completarea formularului 205 „Declarație informativă privind impozitul reținut la sursă și câștigurile/pierderile din investiții, pe beneficiari de venit”, cod 14.13.01.13/I, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La capitolul I „Depunerea declarației” punctul 1, după litera k) se introduce o nouă literă, litera l), cu următorul cuprins:**

„l) venituri din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă, plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă.”

2. **La capitolul II „Completarea declarației”, la punctul 7 „Cap. III «Date privind natura veniturilor»”, după subpunctul 7.8 se introduce un nou subpunct, subpunctul 7.9, cu următorul cuprins:**

„7.9. Categoria «Venituri din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă, plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă» se selectează în cazul veniturilor din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă, pentru care impozitul pe venit se reține la sursă de către persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă.”

3. **La capitolul II „Completarea declarației”, la punctul 8 „Cap. IV «Date informative privind impozitul reținut la sursă și câștigurile/pierderile din investiții, pe beneficiari de venit, altele decât cele de la cap. V și cap. VI»”, primul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Pentru fiecare tip de venit plătit se generează, în același formular, câte un tabel, înscriindu-se datele corespunzătoare, pe beneficiari de venit. Capitolul se completează pentru tipurile de venituri prevăzute la cap. I «Depunerea declarației» pct. 1 lit. b)-j) și lit. l) și pct. 2 subpct. 2.1.”

Art. II. — Prevederile art. I se aplică pentru declararea, pe fiecare beneficiar de venit, a impozitului reținut la sursă, în cazul veniturilor din transferul dezmembrămintelor dreptului de proprietate sub condiție suspensivă, plătite începând cu 1 ianuarie 2025 de către persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă.

Art. III. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, precum și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și unitățile fiscale subordonate acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Adrian Nicușor Nica

București, 5 martie 2026.
Nr. 303.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

O R D I N
privind modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 5.741/2024 pentru aprobarea metodologiilor privind avizarea înființării, desființării spitalelor private, precum și avizarea structurii organizatorice, reorganizării, schimbării sediului și a denumirilor spitalelor publice și private

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 546R din 3.03.2026 al Direcției managementul resurselor umane și structuri sanitare,

în conformitate cu prevederile art. 171 alin. (1), art. 172 alin. (6), (7), (8) și art. 172[1] din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 5.741/2024 pentru aprobarea metodologiilor privind avizarea înființării, desființării spitalelor private, precum și avizarea structurii organizatorice, reorganizării, schimbării sediului și a denumirilor spitalelor publice și private, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1237 din 10 decembrie 2024, se modifică după cum urmează:

1. **Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:**

„***O R D I N***
pentru aprobarea metodologiilor privind avizarea înființării, desființării spitalelor private, precum și avizarea structurii organizatorice sau a structurii medicale, reorganizării, schimbării sediului și a denumirilor spitalelor publice și private”

2. **La articolul 1, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — (1) Se aprobă Metodologia privind avizarea înființării, desființării, structurii medicale, reorganizării, schimbării sediului și a denumirilor spitalelor private care au în componență structuri care acordă servicii medicale în regim de spitalizare continuă, potrivit anexei nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

.....

(3) Structura medicală, reorganizarea, schimbarea sediului și a denumirilor pentru spitalele private menționate la alin. (2) se avizează de direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București.”

3. **Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 3. — (1) Se aprobă Metodologia privind avizarea structurii medicale, reorganizării, schimbării sediului și a denumirilor pentru spitalele publice din rețeaua proprie a altor ministere și instituții publice cu rețea sanitară proprie, altele decât cele ale Ministerului Sănătății, care au în componență structuri care acordă servicii medicale în regim de spitalizare continuă, potrivit anexei nr. 3 care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Structura medicală, reorganizarea, schimbarea sediului și a denumirilor pentru spitalele publice din rețeaua proprie a altor ministere și instituții publice cu rețea sanitară proprie, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se avizează de direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București sau de direcțiile medicale cu atribuții de direcții de sănătate publică ale ministerelor ori instituțiilor cu rețea sanitară proprie.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), structura medicală, reorganizarea, schimbarea sediului și a denumirii unităților de asistență medico-socială se avizează de direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București.”

4. **În titlul, precum și în tot cuprinsul anexelor nr. 1 și 3, sintagma „structură organizatorică” se modifică și se înlocuiește cu sintagma „structură medicală”.**

5. **La anexa nr. 3 articolul 2, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„d) ordinul ministrului, respectiv actul administrativ al conducătorului instituției privind structura medicală în vigoare, aprobat, cu modificările și completările ulterioare, după caz, cu excepția spitalelor pentru care aceste documente au un regim special, respectiv au statut de informații clasificate, în conformitate cu prevederile legale;”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru-Florin Rogobete

București, 3 martie 2026.
Nr. 546.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 4
din 26 ianuarie 2026

Dosar nr. 2.231/1/2025

Ana Hermina Iancu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Elena Carmen Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Irina Alexandra Boldea	— judecător la Secția I civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Nicolae	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Ionel Barbă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Bercaru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 2.231/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare *(Regulamentul)*.

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Ana Hermina Iancu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 6.711/2/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat, conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind formulat un punct de vedere de către pârâta Casa Națională de Pensii Publice în sensul respingerii, ca inadmisibilă, a sesizării, întrucât nu există o chestiune de drept veritabilă.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. **Titularul și obiectul sesizării**

7. Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 16 iulie 2025, în Dosarul nr. 6.711/2/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă reclamantul, procuror militar, este discriminat în raport cu ceilalți membri ai corpului magistraților, prin virarea la bugetul de stat a contribuției de asigurări sociale în procent de 25%, reținută din venitul său brut lunar, potrivit art. 31 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, reclamantul fiind astfel lipsit de dreptul de a opta pentru pensia de serviciu din sistemul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție" sau cea pe bază de contributivitate, și totodată privat de veniturile reprezentând cota de contribuție la Pilonul 2 de pensii private.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 12 noiembrie 2025 cu nr. 2.231/1/2025, termenul de judecată fiind stabilit pentru data de 26 ianuarie 2026.

II. **Dispozițiile legale ce fac obiectul sesizării**

9. Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 223/2015*):

„*Art. 31. — (1) Cota de contribuție individuală la bugetul de stat este egală cu cota de contribuție de asigurări sociale prevăzută la art. 138 lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) Termenele de declarare și de plată a sumelor reprezentând contribuțiile individuale la bugetul de stat sunt cele prevăzute de legislația fiscală pentru declararea și plata contribuțiilor de asigurări sociale."

III. **Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept**

10. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, reclamantul, procuror militar, a solicitat, în contradictoriu cu pârâții Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție,

U.M. 02520 București — Secția Parchetelor Militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Ministerul Apărării Naționale, Direcția Națională Anticorupție, Ministerul Finanțelor Publice și Casa Națională de Pensii Publice, cu citarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării:

— obligarea pârâtului Ministerul Finanțelor Publice la calcularea și plata sumelor reprezentând cota de contribuție de asigurare socială încasată din veniturile din salarii prevăzută de art. 138 lit. a) raportat la art. 137 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, în contul Casei Naționale de Pensii Publice, începând cu 1 martie 2017 până la data introducerii cererii de chemare în judecată, împreună cu dobânda legală calculată de la data de 1 martie 2017 și dobânda penalizatoare până la data plății efective, corespunzătoare veniturilor obținute de reclamant în perioada respectivă de timp;

— obligarea pârâților Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, U.M. 02520 București — Secția Parchetelor Militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Ministerul Apărării Naționale și Direcția Națională Anticorupție la calcularea și plata sumelor reprezentând cota de contribuție de asigurare socială din veniturile din salarii prevăzută de art. 138 lit. a) raportat la art. 137 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, în contul Casei Naționale de Pensii Publice, începând cu data introducerii cererii de chemare în judecată și pe viitor, împreună cu dobânda legală calculată de la data introducerii cererii și dobânda penalizatoare până la data plății efective;

— obligarea pârâtei Casa Națională de Pensii Publice la calcularea și plata sumelor reprezentând cota de contribuție — Pilonul 2 de pensii private în contul NN Pensii Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat — S.A., împreună cu dobânda legală calculată de la data de 1 martie 2017 și dobânda penalizatoare de la data cererii de chemare în judecată și până la data plății efective.

11. În motivare, reclamantul a arătat, în esență, că este procuror militar cu gradul militar de locotenent-colonel, cu funcție de execuție în Direcția Națională Anticorupție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

12. Reclamantul a menționat că ceea ce diferențiază cele două sisteme de asigurări sociale este destinația virării sumelor reprezentând contribuții de asigurări sociale, respectiv în sistemul justiție sumele sunt plătite la bugetul asigurărilor sociale gestionat de Casa Națională de Pensii Publice și casele teritoriale de pensii, iar în sistemul militar sumele respective sunt virate la bugetul de stat, potrivit art. 31 alin. (2) din Legea nr. 223/2015.

13. Or, tratamentul juridic diferit instituit de legiuitor în raport cu ceilalți membri ai corpului magistraților nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă. Practic, prin lege se realizează un tratament discriminatoriu, reclamantul susținând că este lipsit de dreptul de a opta pentru pensia de serviciu din sistemul familiei ocupaționale „Justiție” sau pe bază de contributivitate, dar și lipsit, totodată, de veniturile reprezentând cota de contribuție la Pilonul 2 de pensii private, ca venituri viitoare incontestabil stabilite prin lege.

14. Pârâții, prin întâmpinările formulate, au solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

IV. **Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii**

15. Instanța de sesizare a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, reținând că litigiul face parte din categoria celor pentru care este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu chestiunea de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond, întrucât asupra acesteia instanța supremă nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. **Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept**

16. Pârâtul Ministerul Apărării Naționale a lăsat la aprecierea instanței sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

17. Celelalte părți nu au formulat puncte de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept.

18. După comunicarea raportului întocmit în cauză, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, pârâta Casa Națională de Pensii Publice a depus un punct de vedere în sensul respingerii, ca inadmisibilă, a sesizării, întrucât nu se poate reține existența unei chestiuni de drept veritabile, cu risc de a genera practică judiciară neunitară, ci se urmărește modificarea unor dispoziții legale, competență care însă îi revine în exclusivitate legiuitorului.

VI. **Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept**

19. Instanța de trimitere a opinat că dispozițiile legale invocate de reclamant sunt clare, nefiind susceptibile de mai multe interpretări.

20. Discriminarea se referă la tratamentul inegal sau nedrept, în raport cu cel aplicat altor colegi sau grupuri, datorat diferențelor de gen, etnie, vârstă, țară de origine etc., specific discriminării fiind că ceea ce se impută nu este adresat persoanei care devine ținta discriminării, ci specificului grupului din care aceasta face parte.

21. Prin urmare, este necesar un „termen de comparație”, respectiv o persoană aflată în circumstanțe similare, iar stabilirea unei asemenea „comparabilități” sau „analogii” între situațiile supuse aprecierii se face în funcție de elementele care rezultă din împrejurările de fapt invocate în fiecare cauză, fiind de reținut, totodată, că egalitatea de tratament este încălcată dacă distincția în discuție nu are o justificare obiectivă și rezonabilă și nu urmărește un scop legitim, cu respectarea raportului de proporționalitate între acesta din urmă și mijloacele utilizate pentru atingerea lui.

22. Instanța de trimitere a mai constatat că reclamantul nu a indicat expres care ar fi criteriul de discriminare în cauză.

VII. **Practica judiciară a instanțelor naționale în materie**

23. Față de conținutul întrebării adresate instanței supreme nu a fost necesară consultarea instanțelor judecătorești cu privire la practica judiciară relevantă.

VIII. **Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție**

24. Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat în procedurile de unificare a practicii judiciare Decizia nr. 401 din 17 noiembrie 2025 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 23 ianuarie 2026, prin care s-a respins, ca inadmisibilă, sesizarea cu privire la următoarele chestiuni de drept:

„*Dacă, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 205 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, salarizarea judecătorilor și procurorilor militari trebuie să cuprindă, în mod cumulativ, elemente din salarizarea personalului din sistemul justiției și elemente specifice din salarizarea cadrelor militare;*

Dacă există anumite elemente salariale care se regăsesc atât în anexa nr. V, cât și în anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora judecătorii și procurorii militari pot opta pentru acordarea unui anumit element salarial, respectiv chiar pentru elemente care se regăsesc în salarizarea celor care nu au ajuns la valoarea indemnizației de încadrare prevăzută în Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare” (a se vedea considerentele de la paragrafele 49-54).

IX. **Raportul asupra chestiunii de drept**

25. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind întrunite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

X. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

26. Pentru a evalua dacă sesizarea este aptă să asigure îndeplinirea funcției pentru care a fost concepută — preîntâmpinarea apariției practicii judiciare neunitare la nivel național — se impune a se verifica dacă, în raport cu întrebarea formulată de titularul sesizării, sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de lege.

27. Sesizarea este formulată în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme parțial derogatorii de la procedura de drept comun privind hotărârea prealabilă pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, astfel că dispozițiile sale se aplică cu prioritate, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa, în mod corespunzător, cu prevederile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, după cum se arată la art. 4 al aceleiași ordonanțe de urgență, potrivit căruia „*Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie*”.

28. În urma coroborării dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 rezultă că sesizarea formulată în baza acestui act normativ special trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate: *(i)* existența unei cauze aflate în curs de judecată, care să privească stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice (inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal) sau stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie (inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice), indiferent de natura și obiectul proceselor, calitatea părților ori instanța competentă să le soluționeze; *(ii)* instanța de trimitere să judece cauza în primă instanță sau în calea de atac; *(iii)* existența unei chestiuni de drept veritabile, de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei; *(iv)* chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

29. Evaluând elementele sesizării, se reține că nu sunt îndeplinite toate condițiile legale enunțate, întrucât nu se verifică cerința existenței unei chestiuni de drept.

30. Astfel, se constată că sesizarea supusă analizei a fost formulată într-un litigiu prin care reclamantul, în calitate de procuror militar, solicită calcularea și plata sumelor reprezentând cota de contribuție de asigurare socială încasată din veniturile din salarii prevăzută de art. 138 lit. a) raportat la art. 137 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, precum și calcularea și plata sumelor reprezentând cota de contribuție pentru Pilonul 2 de pensii private.

31. Obiectul litigiului dedus judecății se circumscrie domeniului specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, instanța de trimitere fiind învestită cu o cerere de chemare în judecată care privește drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice.

32. Sesizarea a fost formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, instanță învestită cu soluționarea litigiului în primă instanță.

33. Este îndeplinită și condiția negativă ca respectiva chestiune de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

34. În schimb, nu este întrunită cerința existenței unei chestiuni de drept veritabile, care să necesite a fi dezlegată pe calea mecanismului hotărârii prealabile.

35. În absența unei definiții legale a noțiunii de „chestiune de drept”, în doctrină s-a arătat că pentru a fi vorba de o problemă de drept reală trebuie ca norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă (lacunară) sau neclară, fiind susceptibilă să constituie izvorul unor interpretări divergente și, în consecință, al unei practici judiciare neunitare.

36. Totodată, prin jurisprudența dezvoltată de instanța supremă în legătură cu această cerință s-a statuat că pentru ca mecanismul hotărârii prealabile să nu fie denaturat de la scopul său firesc și să nu fie utilizat pentru tranșarea în concret a aspectelor litigioase aflate pe rolul instanței de trimitere este necesar ca sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție să aibă ca obiect o problemă de drept, adică să privească o normă juridică susceptibilă de interpretări diferite, care, odată aplicată în cauze aflate pe rolul instanțelor de judecată, ar genera o practică judiciară neunitară (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 83 din 18 noiembrie 2024 — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1329 din 31 decembrie 2024).

37. De asemenea, trebuie subliniat că nu se poate include în noțiunea de „chestiune de drept” solicitarea unei soluții asupra obiectului cererii de chemare în judecată, deoarece, într-o atare situație, s-ar înfrânge rolul constituțional al instanței învestite cu soluționarea cauzei, iar scopul acestei proceduri nu este acela de a se realiza o subrogare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în atribuțiile jurisdicționale ale instanței de judecată (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 64 din 27 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1099 din 18 noiembrie 2021).

38. Așa fiind, sesizarea trebuie să se refere la prezentarea modului diferit în care normele de drept îndoielnice, lacunare sau neclare pot fi interpretate și în ce măsură acesta depășește obligația instanței învestite cu soluționarea cauzei să interpreteze și să aplice legea în vederea soluționării litigiului, având în vedere că dezlegarea raportului juridic litigios și modul de soluționare a unei cauze deduse judecății, prin aplicarea legii la circumstanțele concrete ale fiecărui litigiu, sunt și rămân în puterea suverană a judecătorului pricinii.

39. Prin urmare, după cum s-a reținut în mod constant, din cuprinsul punctului de vedere al instanței inserat în încheierea de sesizare, conform art. 520 din Codul de procedură civilă, de la care nu se derogă în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, trebuie să rezulte elementele concrete ale cauzei care să facă posibilă analiza necesității intervenirii mecanismului de unificare jurisprudențială raportat la chestiunea de drept indicată; acesta trebuie să reflecte, totodată, caracterul neclar al normei susceptibile de interpretări diferite și dificultatea reală și serioasă în care se află instanța în alegerea uneia dintre variantele potențiale de interpretare.

40. Aplicând aceste repere jurisprudențiale în cazul prezentei sesizări se constată că din conținutul încheierii de sesizare nu rezultă existența vreunei chestiuni de drept, întrucât chiar instanța de trimitere apreciază că „*dispozițiile legale invocate de reclamant sunt clare, nefiind susceptibile de mai multe interpretări*” și, în plus, „*reclamantul nu a indicat expres care ar fi criteriul de discriminare în cauză*”.

41. Așadar, prin sesizarea de față nu se solicită interpretarea vreunei dispoziții legale pretins a fi neclare, îndoielnice sau echivoce și nici nu se identifică un eventual conflict de norme, care, cel puțin în aparență, ar fi în egală măsură aplicabile

raportului juridic litigios, ci se solicită instanței supreme să stabilească dacă dreptul afirmat de reclamant poate fi valorificat prin acțiunea cu care acesta a înțeles să învestească instanța, invocând principiul discriminării.

42. Față de cele expuse anterior, verificarea premiselor sesizării relevă că prin aceasta nu se supune atenției instanței supreme un aspect dificil și controversat privind interpretarea punctuală a normelor de drept indicate în cuprinsul încheierii de sesizare, nefiind relevate nici dificultățile întâmpinate sau considerentele care ar putea fundamenta o interpretare divergentă a normelor legale în discuție, de natură să necesite intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție prin intermediul mecanismului de unificare jurisprudențială.

43. Or, pe calea acestei proceduri nu este posibilă învestirea instanței supreme cu soluționarea oricărei chestiuni de drept subsumate cauzei acțiunii deduse judecății, întrucât, într-o asemenea ipoteză, rolul instanțelor s-ar rezuma la o simplă activitate de sesizare și apoi de preluare în hotărârile pronunțate a dezlegărilor date în mecanismul hotărârii prealabile, ceea ce nu poate fi primit.

44. În lipsa unei chestiuni de drept dificile, interpretarea și aplicarea legii, în circumstanțele specifice fiecărei cauze, sunt competențe care aparțin în exclusivitate instanței de judecată învestite cu soluționarea cauzei, iar nu Înaltei Curți de Casație și Justiție sesizate în procedura specială a hotărârii prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

45. Instanța de trimitere a ignorat, în mod nepermis procedural, ipoteza normei stipulate în art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dând prevalență unei pretinse obligativități a sesizării, fără însă a realiza cuvenita și prealabila verificare și constatare a îndeplinirii condițiilor de admisibilitate, care îi îngăduiau un atare demers, inclusiv cea referitoare la existența unei chestiuni de drept, pentru că numai atunci ar putea intra în acțiune dispoziția normei juridice anterior menționate, potrivit căreia completul de judecată învestit cu soluționarea procesului „*va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată*”.

46. În consecință, nefiind îndeplinită condiția existenței unei chestiuni de drept veritabile, care să necesite a fi dezlegată pe calea mecanismului reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, completată cu dispozițiile art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă, sesizarea urmează a fi respinsă, ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 6.711/2/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă reclamantul, procuror militar, este discriminat în raport cu ceilalți membri ai corpului magistraților, prin virarea la bugetul de stat a contribuției de asigurări sociale în procent de 25%, reținută din venitul său brut lunar, potrivit art. 31 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, reclamantul fiind astfel lipsit de dreptul de a opta pentru pensia de serviciu din sistemul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție” sau cea pe bază de contributivitate, și totodată privat de veniturile reprezentând cota de contribuție la Pilonul 2 de pensii private.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 26 ianuarie 2026.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
ANA HERMINA IANCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

MONITORUL OFICIAL

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: https://www.monitoruloficial.ro, secțiunea Publicări.

5 948493 716389

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187/11.III.2026 conține 16 pagini. Prețul: 12,80 lei **ISSN** 1453—4495